

Név: .....

Neptun-kód: .....

Aláírás: .....

0 1 2 3 4 5 6 7 8 90 1 2 3 4 5 6 7 8 90 1 2 3 4 5 6 7 8 90 1 2 3 4 5 6 7 8 9

A feladatok megoldásánál azt kell eldönteni, hogy az üres négyzetekkel jelölt állítások közül melyik igaz, ill. hamis. VIGYÁZAT: Előfordulhat több igaz vagy hamis állítás is! Ha véleménye szerint az állítás igaz, satírozza be az **I** betű melletti négyzetet, ha pedig hamis, akkor a **H** betű melletti négyzetet. Jó válaszokért 2 pont jár, rosszakért 1 pont levonás. Ha nem tölt ki négyzetet, vagy mindkettőt besatírozza, nem kap pontot. VIGYÁZAT: Javításra nincs lehetőség!

A feladatok megoldásánál használhatja a következő állandókat: A gravitációs gyorsulás $g=9,81 \text{ m/s}^2$. Az elemi töltés $e=1,60 \cdot 10^{-19} \text{ C}$. Az elektron tömege $m_e = 9,11 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$. A proton tömege $m_p=1,67 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$. A vákuum permittivitása $\epsilon_0=8,85 \cdot 10^{-12} \text{ C}^2/\text{Nm}^2$, ill. $k_e = 1/(4\pi\epsilon_0)=9 \cdot 10^9 \text{ Nm}^2/\text{C}^2$. A vákuum permeabilitása $\mu_0=4\pi \cdot 10^{-7} \text{ Wb/Am}$, ill. $k_m = \mu_0/(4\pi)=10^{-7} \text{ Wb/Am}$.

1. A Coulomb-törvény

I H kimondja, hogy egy $\mathbf{r}_1$ pontbeli Q_1 töltés által egy $\mathbf{r}_2$ pontbeli Q_2 töltésre ható erő $\mathbf{F} = k_e \cdot Q_1 Q_2 / |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|^2 \cdot (\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2) / |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|$.

I H szerint az elektromosan töltött testek közötti erőhatás centripetális, nagysága arányos a testek töltésével és fordítottan arányos a köztük levő távolság négyzetével.

I H szerint az elektromos ponttöltések közötti erőhatás centrális, nagysága arányos a testek töltésével és fordítottan arányos a köztük levő távolság négyzetével.

I H a két ponttöltés között ható elektrosztatikus erőt írja le.

I H azt mondja ki, hogy az elektromosan töltött testek vonzzák egymást, a vonzóerő centrális és arányos a töltések nagyságával.

I H kimondja, hogy egy $\mathbf{r}_1$ pontbeli Q_1 töltés által egy $\mathbf{r}_2$ pontbeli Q_2 töltésre ható erő $\mathbf{F} = k_e \cdot Q_1 Q_2 / |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|^2 \cdot (\mathbf{r}_2 - \mathbf{r}_1) / |\mathbf{r}_1 - \mathbf{r}_2|$.

I H kimondja, hogy egy Q_1 töltés által egy Q_2 töltésre ható erő $\mathbf{F} = k_e \cdot Q_1 Q_2 / r_{12}^2 \cdot \mathbf{r}_{12} / r_{12}$, ahol k_e egy állandó $\mathbf{r}_{12}$ a Q_1 töltésből a Q_2 töltésbe mutató vektor, r_{12} pedig annak hossza.

I H kimondja, hogy egy Q_1 töltés által egy Q_2 töltésre ható erő $\mathbf{F} = k_e \cdot Q_1 Q_2 / r_{12}^2 \cdot \mathbf{r}_{12} / r_{12}$, ahol k_e egy állandó $\mathbf{r}_{12}$ a Q_2 töltésből a Q_1 töltésbe mutató vektor, r_{12} pedig annak hossza.

2. Több töltés által keltett elektrosztatikus térre vonatkoznak a következő állítások.

I H Sztatikus elektromos erőkben érvényes a szuperpozíció elve, azaz egy pontban a térerősség az egyes források adott pontbeli térerősségeinek vektori összegeként áll elő.

I H Egy töltésre több másik ponttöltés által kifejtett erőt úgy lehet kiszámítani, hogy vesszük a többi töltés által külön-külön a testre kifejtett erők vektori összegét.

I H Ha egy rögzített, pozitív, Q_1 és egy szintén rögzített, de negatív, $-Q_2$ ponttöltést összekötő szakaszra pozitív q töltést helyezünk a pozitív töltéstől r_1 , a negatív töltéstől pedig r_2 távolságra, akkor a q töltésre a $-Q_2$ felé irányuló, $F = kq(Q_1/r_1^2 + Q_2/r_2^2)$ nagyságú erő hat.

I H Ha egy rögzített, pozitív, Q_1 és egy szintén rögzített, de negatív, $-Q_2$ ponttöltést összekötő szakaszra pozitív q töltést helyezünk a pozitív töltéstől r_1 , a negatív töltéstől pedig r_2 távolságra, akkor a q töltésre a $-Q_2$ felé irányuló, $F = kq(Q_1/r_1 + Q_2/r_2)$ nagyságú erő hat.

I H Egy töltésre több másik ponttöltés által kifejtett erőt úgy lehet kiszámítani, hogy vesszük a többi töltés által külön-külön a testre kifejtett erők vektoriális szorzatát.

3. A sztatikus elektromos térerősség

I H nem szemléltethető erővonalakkal, csak potenciálvonalakkal, mivel potenciális.

I H erővonalai sohasem metszik egymást.

I H erővonalai csak töltések találkozásánál metszhetik egymást.

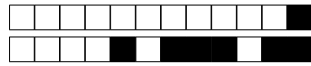
I H erővonalai csak töltésekben metszhetik egymást.

I H erővonalai pozitív töltésekből vagy a végtelenből indulnak ki és negatív töltésekben vagy a végtelenben végződnek.

4. Az elektromos térerősség jól szemléltethető erővonalakkal. A következő állítások sztatikus töltéselrendezés által keltett elektromos erőtérre vonatkoznak.

I H Az erővonalak végtelenül sűrűek, nem keresztezik egymást; az erővonalak érintője párhuzamos az adott pontbeli térerősségvektorral.

I H A ricinusolajba kevert grízszemcsék jól szemléltetik az erővonalakat, csak azok irányát nem képesek megmutatni.

- I H A ricinusolajba kevert grízszemcsék tökéletesen szemléltetik az erővonalakat.
- I H Az elektromos erővonalak végtelenül sűrűek.
- I H Az elektromos erővonalak végtelenül sűrűek és mindig önmagukban záródnak.
- I H A sztatikus elektromos erővonalak sosem keresztezik egymást.
- I H Az elektromos erővonalak iránya egy adott pontban a pozitív próbatöltésre ható erő irányával egyezik meg.
- I H Az elektromos erővonalak iránya tetszőleges, csak minden feladat megoldásakor konzekvensen kell használni.
5. Az A felületen átmenő elektromos fluxus
- I H $\Phi = \int_A \mathbf{E}(\mathbf{r}) \cdot d\mathbf{A}$, ahol $\mathbf{E}(\mathbf{r})$ az elektromos térerősség az $\mathbf{r}$ pontban, $d\mathbf{A}$ pedig a felületi vektor.
- I H $\Phi = \int_A \mathbf{E}(\mathbf{r}) \cdot d\mathbf{A}$, ahol $\mathbf{E}(\mathbf{r})$ az elektromos térerősség az $\mathbf{r}$ pontban, $d\mathbf{A}$ pedig az $\mathbf{r}$ pontban a felület normálisvektora.
- I H ha a felület zárt, a Gauss-törvény szerint, sztatikus esetben, arányos a felület által körbezárt töltések összegével, és az arányossági tényező $1/\epsilon_0$, ahol ϵ_0 a vákuum permittivitása.
- I H ha a felület zárt, a Gauss-törvény szerint, sztatikus esetben, arányos a felület által körbezárt töltések abszolút értékeinek összegével, s az arányossági tényező $1/\epsilon_0$, ahol ϵ_0 a vákuum permittivitása.
- I H a Gauss-törvény szerint elektrosztatikus esetben $\oint_A \mathbf{E}(\mathbf{r}) \cdot d\mathbf{A} = 1/\epsilon_0 \sum Q$, ahol $\mathbf{E}(\mathbf{r})$ az elektromos térerősség az $\mathbf{r}$ pontban, $d\mathbf{A}$ a felületi vektor, az összegzés pedig az A felületen belül található összes töltésre vonatkozik.
6. Egy 0.31 m hosszúságú alumíniumhuzalra 1.5 V feszültséget kapcsolunk. A alumínium fajlagos ellenállása $\rho = 2.90 \cdot 10^{-8} \Omega \text{ m}$. Minden alumíniumatom 3 elektronnal járul hozzá a vezetéshez, és egy alumíniumatom sugara 0.14 nm. Tekintsük úgy, hogy az alumínium kristályrácsában minden atom egy kocka alakú térrészt foglal el, melynek az éle az atom átmérője.
- I H Az alumíniumban a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 1.37 \cdot 10^{29} \text{ m}^{-3}$.
- I H Az alumíniumban a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 4.56 \cdot 10^{28} \text{ m}^{-3}$.
- I H Az alumíniumban a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 1.09 \cdot 10^{30} \text{ m}^{-3}$.
- I H A vezeték belsejében az elektromos térerősség nagysága $E = 4.84 \text{ N/C}$.
7. Egy 0.11 m hosszúságú rézhuzalra 4 V feszültséget kapcsolunk. A réz fajlagos ellenállása $\rho = 1.70 \cdot 10^{-8} \Omega \text{ m}$. Minden rézatom egy elektronnal járul hozzá a vezetéshez, és egy rézatom sugara 0.13 nm. Tekintsük úgy, hogy a réz kristályrácsában minden atom egy kocka alakú térrészt foglal el, melynek az éle az atom átmérője!
- I H A rézben a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 5.69 \cdot 10^{28} \text{ m}^{-3}$.
- I H A rézben a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 4.55 \cdot 10^{29} \text{ m}^{-3}$.
- I H A rézben a szabad elektronok térfogati sűrűsége $n = 7.11 \cdot 10^{27} \text{ m}^{-3}$.
- I H A vezeték belsejében az elektromos térerősség nagysága $E = 36.4 \text{ N/C}$.
- I H A vezeték belsejében az elektromos térerősség nulla.
8. Ha egy homogén anyagú vezetőre elektromos teret kapcsolunk, akkor
- I H a rajta átfolyó áram a rá kapcsolt feszültség függvényében az origón átmenő függvény, alakja sokféle lehet, de bizonyos szakaszokon lehet egyenessel közelíteni, melynek meredeksége a vezető ellenállásának reciproka.
- I H a rajta átfolyó áram a rá kapcsolt feszültség függvényében az origón átmenő függvény, alakja sokféle lehet, de bizonyos szakaszokon lehet egyenessel közelíteni, melynek meredeksége a vezető ellenállása.
- I H a rajta átfolyó áram a rá kapcsolt feszültség függvényében minden esetben az origón átmenő egyenes, melynek meredeksége a vezető ellenállásának reciproka.
- I H a rajta átfolyó áram sűrűsége a rá kapcsolt elektromos tér függvényében közelíthető az origón átmenő egyenessel, melynek meredeksége a vezető fajlagos vezetőképessége. Ez a differenciális Ohm-törvény.
9. Párhuzamosan kötünk egy $R_1 = 47 \Omega$ -os és egy $R_2 = 18 \Omega$ -os ellenállást, majd ezekkel sorban egy $R_3 = 10 \Omega$ -osat. Az R_1 ellenállás hőmérsékleti tényezője $\alpha = 14 \cdot 10^{-3} \text{ K}^{-1}$, a többi ellenállásé elhanyagolható. Az áramkört egy 12 V-os, ismeretlen belső ellenállású akkumulátorra kötjük, így a telepen $I = 460 \text{ mA}$ áram folyik át.
- I H A három ellenállás eredője 23Ω .
- I H A három ellenállás eredője 30.5Ω .
- I H A telep belső ellenállása 3.1Ω .
- I H A telep belső ellenállása 27.2Ω .
- I H Az R_2 ellenálláson eső feszültség 6.0 V .